

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De p[ri]ma parte penitentie s[i]c[ut] de [con]tritione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

De sacramento

C De pma parte penitentie. scz de p tritōe.

Q Ontritio f m btm Thomā sup 4. dist. i 7. est dolor voluntarie. assumptus p peccatis cū p posito cōfitendiz satisfaciendi. Querit vtrū p tritio debeat esse maxia. Rūdeo quā tū ad iteriorem dolorē t displicētiā dī esse maxim⁹ dolor. qd pbaſ p tria. P̄mo: qz i nulla re debem⁹ h̄etantā com placentā sicut i d̄eo. mō hoc totū perdimus cū pccō mortali. t p traria p trariis curant. Ergo de pccō cōmissō maximū dolorēt displicētiā h̄et debem⁹. Se cundo pbaſ qn quis offendit aliquē di lectū qnto p̄dēt dolet tanto magz eū dilexit Sed dēi sup oia diligē debem⁹ quem peccādo offendim⁹. igif t̄c. Ter tio pbaſ qn quis aliquā rēperdit tanto plus dolet quanto melior ipa res ē. Or hō plus dolet de amissione vnius florenz qz denarij. Sed deus est summūt in finitū bonū quem peccando offendim⁹ t perdimus. igif. t̄c. Ex quisib sequitur qd dolor contritois qntu ad iteriore displicētiā dī esse maior om̄i dolore qdē poralit p̄t hoī accidere. etiā si oia bona r̄palia pderet. vel pat̄ mat̄ v̄xor t filij. t cōiter oēs p sanguinei morerent. Ergo i vera amaritudie cordis t p tritōe deflere debem⁹ offensam d̄ei t mortē no stre prie aie. Un Innocenti⁹ de vilitate p̄dītis hūane. Sentiat se culpabiliter durūt dure culpabilem qd amici sui mortē corpalem deplorat. t spūalem aie sive mortem non deflet:

C Quatuor sunt signa p tritōis.

Q Ontritionis signa sunt quatuor per que cognosci potest an deus per contritionem indulserit sibi peccata. qd sine vera contritione nullio mō fit remissio peccatorum. Primūt signū si de preteritis peccatis dolet: t i futurū se firmiter cauere pponit. sic qd potius veller subire oēm penam in generali loquendo. vel etiā moni corporaliter v̄l

mēdicare qz ampli signū mortalit pēcaē. Un apl's. Quis nos separabit a charitate ch̄i. an psecutio aut famēs. Sed cndū signū est si ipē penitēs paratus est facere satisfactionem lēsis sive in rebus: scz restituendo omnia iniusta. sive famē scz reuocando qd falsē mendaciter suū p̄ximum: ifamauerit. sive in corpore vñnerando. sive virginitatem virginuz cor rumpendo: t sic de alijs offensis. Et in quibus non potest satisfacere doleat. et habeat p̄positum satisfaciendi cum aliq modo poterit. Unde Bernar. Qui ve raciter penitet quicqd sibi p culpa quā odit iniungit: tacita conscientia patiente amplectitur. Tertium signum qd p̄cat offensoribus quomodo cūqz t quantūm cūqz t qz grauit offensus sit ab alto sive in rebus sive i fama sive i persona. Vel etiā si grauior offensio accidisset v̄l in futurū accideret parat' ē i aio suo p̄pē dēi indulgere. vt d̄s sibi peccāta sua indulgeat. Sed qd nō vult indulgere: nō est vere p tritōs. nec ver⁹ penitēs. Un Christo. d̄ cō punctōe cordis. Qualcvi erga te ecē de um cū delicto p̄venia possis: talē te exhibere debes his qui deliquerūt i te Un Aug⁹. Unusqz talē indulgētiā acceptur est a dō qlem t ipē dederit p̄ximo. Ergo illi qui adbutant in rancore: et nolunt indulgere: non sunt absoluendis: nec cum sacra communione communi candi. Quartum signum est si officium vel negotiū qd sine pccō mortalino p̄ exerceri parat' est resignare. Ergo illi qd h̄nt̄lia officia. qd nllō mō sine pccō mortali p̄ficere p̄nt: sic traditores lenones. t sic de alijs t p̄ quib inhibet eis cōmūnō semper sūt in pccō mortali t̄ seruicio diaboli die noctuqz. t insup sunt priuati omni bono totius ecclesie. t n̄h̄il possunt in isto statu facere quod sit eis meritorium vīte eterne. licet quandoqz confitentur. tamē n̄h̄il valet eis talis cōfessio ex quo desistere a tali officio nolunt. Sed hoc non intelligitur de illi qui has